

de ved Efteraarstormene forvoldte Ødelæggelser, der karakteriseredes som katastrofelignende. Den samlede Stormskade var af Foreningen opgjort til over 700 000 Kr., og man søgte om en Hjælp paa ca. 400 000 Kr. Efter Fiskerikontrollens Vurdering androg Skaden dog kun 388 000 Kr. — hvortil kom direkte anmeldte Skader til Beløb af 93 000 Kr. —, og det Tab, der kunde betegnes som katastrofalt, anslog Fiskerikontrollen alt i alt til 91 000 Kr. Hvis man vilde yde Erstatning i Henhold til de ved Loven af 31. Marts 1937 givne Retningslinier, vilde Erstatningsbeløbene blive godt 49 000 Kr. Ministeren havde dog ment af Hensyn til mulig senere indkomne Andragender at burde søge om en lidt større Bevilling og havde faaet Finansministeriets Tilslutning til 60 000 Kr., hvorom Ministeren den 15. Februar havde rettet Henvendelse til Finansudvalget.

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen) takkede Ministeren for hans Redegørelse, men henstillede til Overvejelse, om 60 000 Kr. ikke var et urimeligt lille Beløb, idet han frygtede for, at Fiskerikontrollen ved Ansættelse af de Tab, der kunde anses for katastrofale, havde vurderet noget for snævert.

7. Den 3. November 1938 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 971) følgende Forespørgsel til *Justitsministeren* og *Ministeren for offentlige Arbejder* af *Svend E. Johansen*:

- »1. Hvormed begrunder Justitsministeren sine Afslag paa Fabrikant Harry Jacobsens gentagne Anmodninger om kriminel Undersøgelse mod De danske Statsbaner i Anledning af hans tidligere Kontraktforhold med Statsbanerne vedrørende »Søjlehuset« paa Østerbro Station, og
2. Mener Ministeren for offentlige Arbejder, at De danske Statsbaners Holdning i Kontraktforholdet med Fabrikant Harry Jacobsen har været i Overensstemmelse med de almene Krav, hæderlig Forretningsmoral stiller, og forenelig med Statsbanernes Prestige?»

Fremme af Forespørgselen vedtoges $\frac{4}{11}$ (F. Sp. 1043).

Forespørgselen foretoges $\frac{18}{11}$ (F. Sp. 1525).

Forespørgeren udtalte indledningsvis, at naar han i denne Sag henvendte sig til Folketinget, var det »for at paakalde Tingets Bistand til at forhindre, at en hæderlig og stræbsom Borgers Retsbevidsthed males i Stykker af Statsadministrationens Møllestene«. Sagen tjente ikke noget partipolitisk Formaal, men drejede sig udelukkende om at fastslaa, om